

“αναγνώριση κέντρων ελευθέρων σπουδών”

η επόμενη μέρα για τα ΤΕΙ...

Μόλις που πρόλαβε να κοπάσει η πολύμηνη αναταραχή που επικρατούσε στο χώρο της παιδείας, και μια νέα εξέλιξη έρχεται να αναστατώσει εκ νέου την πολύπαθη ανώτατη εκπαίδευση.

Ο Υβ Μποϊ, εισαγγελέας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου χαρακτηρίζει παραβίαση του κοινοτικού δικαίου τη μη αναγνώριση «των διπλωμάτων που χορηγούνται κατόπιν σπουδών, οι οποίες πραγματοποιούνται βάσει συμφωνιών δικαιοχρήσεως μεταξύ ενός πανεπιστημίου κράτους-μέλους της ΕΕ και ενός ιδιωτικού εκπαιδευτικού ιδρύματος εγκατεστημένου στο ελληνικό έδαφος» και ταυτόχρονα προτείνει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να αποφανθεί ότι η νομοθεσία της χώρας μας θα πρέπει να εναρμονιστεί με την κοινοτική.

Τι σημαίνει αυτό για τα ελληνικά Πανεπιστήμια; Θα αντιμετωπίσουν σοβαρό πρόβλημα, η πολύχρονη όμως μονοπωλιακή παρουσία τους στο χώρο θα τα βοηθήσει να το αντιμετωπίσουν.

Τι σημαίνει αυτό για τα Ιδρύματά μας; Θεωρώ ότι είναι στιγμή να επικαλεστούμε τη λαϊκή ρήση «Ήταν στραβό το κλήμα ...».

Η εξέλιξη, βέβαια, αυτή ήταν αναμενόμενη. Επί δεκαετίες η ελληνική πολιτεία φροντίζει μέσω των αρμοδίων κυβερνητικών φορέων, στην περίπτωση μας μέσω του Υπουργείου Εμπορίου, να ενισχύει τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, διότι στους χαλεπούς καιρούς που διανύουμε αυτά αποτελούν έναν από τους πλέον ακμάζοντες τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Πράγματι, τα Κ.Ε.Σ. έχουν εξελιχθεί σε θρίαμβο του franchising και μπορεί ο ρόλος τους σε σχέση με την εκπαίδευση που παρέχουν να μην είναι σαφής, μπορούν όμως σίγουρα να είναι υπερήφανα διότι κάθε χρόνο που περνά προσμετρούν επιπλέον 3.000-4.000 νέους πελάτες, τους οποίους αυτοί αποκαλούν σπουδαστές. Πρέπει άλλωστε να ανταποκριθούν στο ρόλο τους και να δικαιολογήσουν το λόγο ύπαρξής τους.

Από την άλλη πλευρά το ΥΠΕΠΘ, με τη συνήθη πολιτική αποστασιοποίησης που ακολουθεί τα τελευταία χρόνια, επιτρέπει την απαξίωση του ρόλου των ΤΕΙ είτε προβαίνοντας σε δειλές νομοθετικές ρυθμίσεις είτε επιδεικνύοντας επιμελημένη αδιαφορία για τα όσα συμβαίνουν στα Κ.Ε.Σ., που όπως αποφαίνονται οι εκάστοτε Υπουργοί Παιδείας, πρόκειται για επιχειρήσεις που δεν έχουν καμία σχέση με το χώρο της εκπαίδευσης. Κι εμείς συμπληρώνουμε ...πόσω μάλλον της ανώτατης εκπαίδευσης.

Σκοπός του άρθρου αυτού δεν είναι να αναλύσει το πως φτάσαμε ως εδώ, αυτό άλλωστε αποτελεί προσφιλή δραστηριότητα των εκπροσώπων της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης. Σκοπός του άρθρου αυτού είναι να προβληματίσει σχετικά με το τι μπορεί να γίνει για να αποφευχθούν οι ολέθριες για τα ΤΕΙ συνέπειες, όχι της πια πιθανολογούμενης αλλά της προγραμματισμένης μετατροπής αυτών των οικονομικά εύρωστων ιδιωτικών επιχειρήσεων σε ιδιωτικά πανεπιστήμια με τη «βούλα» του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Όταν οι Διοικήσεις των ΤΕΙ διεκδικούν αύξηση των επιχορηγήσεων όχι για διεύρυνση των δραστηριοτήτων τους, αλλά για να καλύψουν τις καθημερινές λειτουργικές τους ανάγκες, οι επιχειρήσεις αυτές δύνανται να δαπανούν περίπου 18.000.000€ ετησίως για διαφημίσεις. Όταν οι φοιτητές μας στοιβάζονται σε απαρχαιωμένες αίθουσες εργαστηρίων με ελλιπή υλικοτεχνική υποδομή, οι επιχειρήσεις αυτές δύνανται να προσφέρουν πολυτελείς αίθουσες με εξοπλισμό τελευταίας τεχνολογίας.

Όταν τα πάντα γύρω μας είναι θέμα image και φήμας, η επιλογή για τον Έλληνα γονιό είναι απλή. Θα εμπιστευτεί το Κ.Ε.Σ. που συνεργάζεται με «επώνυμο» ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο, διότι θα σκεφτεί πως δεν είναι δυνατόν ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα επιπέδου να δανείζει το όνομά του σε μια ιδιωτική επιχείρηση, εάν αυτή δεν πληροί τις προϋποθέσεις. Διότι δε γνωρίζει ότι ακόμη και τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά πανεπιστημιακά ιδρύματα πλήττονται από την παγκόσμια οικονομική ύφεση και καταφεύγουν ακόμη και σε εμπορευματοποίηση του ονόματος και της παράδοσής τους προκειμένου να εξοικονομήσουν πόρους.

Κι εδώ υπεισέρχεται η ευθύνη του κοινοτικού δικαίου που αφενός επιβάλλει σε εμάς να συμμορφωθούμε προς τις υποδείξεις του και αφετέρου επιτρέπει την εξομοίωση των τίτλων σπουδών με κοινά καταναλωτικά προϊόντα.

Πρέπει να δραστηριοποιηθούμε, διότι είναι βέβαιο ότι, εάν εμείς δεν υπερασπίσουμε τα δικαιώματά μας, εάν εμείς δεν περιφρουρήσουμε το

χώρο της ανώτατης τεχνολογικής εκπαίδευσης, δε θα το κάνει κανείς για λογαριασμό μας.

Για χρόνια ολόκληρα τα ΤΕΙ, ακόμη και μετά την πολυθρύλητη ανωτατοποίησή τους, ακροβατούν μεταξύ μεταδευτεροβάθμιας και ανώτατης εκπαίδευσης. Αποδεδειγμένα δεν ανήκουν στην πρώτη και επιμελημένα δεν τους επιτρέπεται να κατοχυρώσουν τη θέση τους στη δεύτερη. Χαράζουν λοιπόν τη δική τους ανεξάρτητη πορεία και αγωνίζονται, όπως πάντα, να αδράξουν και να αξιοποιήσουν κάθε ευκαιρία που θα τους δώσει τη δυνατότητα να προσφέρουν την τεχνολογική εκπαίδευση που οφείλει να προσφέρει στους νέους του ένα ευρωπαϊκό κράτος του 21ου αιώνα.

Δεν υπάρχουν πλέον χρονικά περιθώρια για απομόνωση και σκεπτικισμό μεταξύ των ΤΕΙ. Η δικαίωση θα έρθει μόνο μέσα από την αφύπνιση, τη συσπείρωση και την ενιαία αντιμετώπιση του κοινού κινδύνου, που είναι πλέον ορατός αλλά όχι αναπόφευκτος.

Μέσα από προσεκτική μελέτη όλων των παραμέτρων και την εφαρμογή μιας ενιαίας πολιτικής, θα αποφύγουμε να γίνουμε βορά των οικονομικών κολοσσών των Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών ή πεδίο πειραματισμού αδέξιων κυβερνητικών χειρισμών.

Δημήτριος Νίνος
Πρόεδρος του ΤΕΙ Αθήνας

